

עמ"ת 30244/05/17 - אחמד אלשמאלי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

06 יוני 2017

עמ"ת 30244-05-17 אלשמאלי(עציר) נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט ד"ר עמי קובו
העורר
אחמד אלשמאלי (עציר)

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

ב"כ העורר - עו"ד טל גלאון

ב"כ המשיבה - עו"ד טובי הראל

העורר הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת בימ"ש השלום בראשל"צ (כב' השופט דוד שוהם) אשר הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

נגד העורר הוגש כתב אישום אשר מייחס לו עבירות של נהיגה בשכרות, תקיפת שוטר, חבלה במזיד ברכב, נהיגה פזיזה ורשלנית, התנגדות למעצר ועוד.

על פי המתואר בעובדות כתב האישום, העורר נהג ברכב בהיותו שיכור. לאחר שהבחין בניידת משטרה נהג העורר ברכב לכיוון הניידת וניגח אותה באופן שגרם נזק לניידת. לאחר מכן החל העורר בנסיעה מהירה קדימה לעברו של אחד המתנדבים. המתנדב ירה מספר יריות לכיוון גלגלי רכבו של העורר. העורר שוב החל בנסיעה בנסיון להימלט מהשוטרים. בהמשך אף העורר ביצע תנועה בדמות שלילפת נשק ולאחר מכן ניסה להימלט רגלי מהמקום. לאחר מכן התנגד למעצר וניסה לבעוט בשוטר.

לא היתה מחלוקת על אודות קיומן של ראיות לכאורה.

בעניינו של העורר התקבלו שני תסקירי שירות המבחן אשר לא היו חיוביים ולא המליצו על שחרורו בתנאים מגבילים. בימ"ש קמא הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, שוכנעתי כי דין הערר להידחות.

אכן, כפי שטען ב"כ העורר, תסקיר שירות המבחן אינו בגדר טיוטה של החלטה וכך נקבע בפסיקת ביהמ"ש העליון ואולם במקרה דנן, לא נפל פגם בהחלטת ביהמ"ש קמא אשר לא מצא לנכון לסטות מהמלצה שלילית של שירות המבחן. בהתנהגותו של המשיב כפי שעולה מעובדות כתב האישום ניכר כי המשיב נעדר מורא החוק. איני סבור כי מדובר בכתב אישום אשר עיקרו עבירות תעבורה כפי שטען ב"כ העורר, אלא בכתב אישום אשר עיקרו עבירות כלפי שוטרים וסיכון הציבור.

העורר הינו בעל עבר פלילי משמעותי ואף ריצה עונשי מאסר לא אחת. אמנם הרשעתו האחרונה משנת 2013 ואולם, לא ניתן ללמוד מכך שמאז העורר השתקם. אף התנהגותו של העורר בביהמ"ש קמא כפי שהיא מתועדת בפרוטוקול הדיון ובהחלטתו של כב' השופט שוהם תומכת במסקנה לפיה לא ניתן לתת אמון בעורר, יצוין כי במהלך הדיון העורר התפרץ הפריע לדיון והנסיגות להרגיעו לא צלחו. כך גם העורר התפרץ במהלך הקראת ההחלטה בביהמ"ש קמא.

בנסיבות אלה, קיימת עילת מעצר של מסוכנות וכן חשש להימלטות מאימת הדין. לנוכח דפוסי התנהגות אימפולסיביים של העורר, כי לא נפל פגם בהחלטת ביהמ"ש קמא, ולא ניתן ליתן אמון בעורר.

אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום י"ב סיוון תשע"ז, 06/06/2017 במעמד הנוכחים.

עמי קובו , שופט